

Hans Jerenäs – hundens bästa vän

När Hans Jerenäs grundade Dogman 1965 fanns det bara två grossister i Sverige som handlade med hundprodukter. Som den entreprenör han var såg Hans möjligheterna i att kombinera sitt eget hundintresse med en bransch som precis började etablera sig. Med tiden blev han störst i Sverige på tuggben – till alla hundars stora glädje.

Hans har älskat hundar i hela sitt liv, alltsedan dvärgpinschern Jocke som fanns i familjen. Därefter har han haft ett antal vorsteh och borderterrier som han gärna har tagit med sig ut på jakt, ett av Hans stora fritidsintressen.

– Det var kärleken till hundar som gav mig idén till namnet, det och att jag alltid tyckt om England... Dogman kändes helt naturligt.

Källarlokal i Lund

Hela historien började egentligen med att brodern Ulf drev en trim- och badsalong för hundar. När Ulf gjorde militärtjänsten tog Hans hand om salongen och fick en del tankar kring vilka produkter en hundägare kunde tänkas behöva. Han började med att köpa in hundscharp och vitaminer och Malmö djursjukhus blev en av hans första kunder.

– Jag hade lagret i en källarlokal på Väster i Lund och körde runt i en gammal Folka som bara hade förarsätet kvar, resten av bilen var full av varuprover, minns Hans och skrattar gott.

Foderannonser från 80-talet.

”Jag körde runt i en gammal Folka som bara hade förarsätet kvar, resten av bilen var full av varuprover.”

Hans Jerenäs har gott om minnen att dela med sig av och skratten blir många.

Kvaliteten viktigast

Att det fanns potential i djurprodukter insåg han tidigt. Varorna hittade allt fler köpare och för att få inspiration och idéer besökte Hans de enda mässor som fanns vid den tiden, Harrogate i England och Wiesbaden i Tyskland. Hundchoklad var en av de första ätbara produkterna i Dogmans sortiment men tuggben kom inte långt därefter. Eftersom det fanns ont om andra grossister fick Hans själv ge sig ut på resor för att hitta tillverkare. Första resan gick till Japan 1967 men följdes av hundratals runtom i världen för att hitta leverantörer som höll måttet.

– Kvalitet har alltid gått före pris, säger han med eftertryck. Resorna och besöken hos mina leverantörer har varit viktiga för mig. På det sättet har jag alltid vetat var mina produkter har sitt ursprung och att jag kan stå för dem.

Egen fastighet

Leverantörerna blev allt fler och resorna gick till länder som Thailand, Kina och Sydkorea. Snart hade Dogman vuxit från en källarlokal till elva stycken runtom i Lund och 1970 insåg Hans att det var dags att bygga egna lokaler.

– Jag har alltid älskat Lund så för mig var det ju självklart att bygga här, men marken kostade 25 kronor kvadraten. När jag fick veta att den bara kostade 12 i Staffanstorps bestämde jag mig för att bygga där.

Samma år stod Dogmans första fastighet färdig. Med sina 1 200 m² fanns det gott om utrymme att växa och inom kort var Dogman en av Sveriges tongivande aktörer när det gällde hundtugg. 1985 hade man vuxit ur sina lokaler och fick

som första företag möjlighet att etablera sig i Gastelyckan i utkanten av Lund. Dogman var nu 3 000 m² stort och fortsatte att expandera. Från att bara ha varit en ”tuggpinne” utvecklades tuggben något enormt och Hans skrattar lite när han tänker på alla de olika former och varianter som har passerat revy genom åren.

– Jag har nog sett det mesta... alltifrån glasspinnar till skor! I dag har tuggben mer naturligt utseende igen; som ett ben, rött och slätt.

Entreprenör i själ och hjärta

Visst hade Hans ambitionen att skapa ett framgångsrikt företag redan från början. Gott affärsinnehåll har han efter mamma Tyra som drev hemmabageri, hennes tio syskon var också företagare av olika slag. Till det kommer hans goda näsa för vad konsumenten ville ha och vilka produkter som låg i tiden. Men att Dogman skulle utvecklas och bli en av Sveriges största och ledande grossister inom hundprodukter, det vågade han aldrig drömma om. Så det var med blandade känslor han började fundera på att avyttra företaget i början av 2000-talet.

– Det kändes väldigt viktigt att Dogman inte skulle uppslukas av någon internationell koncern. Inte heller ville jag att mina barn Gustaf och Christina skulle ta över. Att driva ett företag av den här storleken är ett tungt ansvar.

Det var en ängslig

Det har blivit flera tidningsreportage genom åren, här i Sydsvenskan 2002.

tid innan allt blev klart, men i bröderna Stefan, Kenneth och Christer Andersson hittade Hans precis de ägare han önskade sig. I deras händer har Dogman fortsatt att utvecklas samtidigt som man har bibehållit samma goda företagsanda.

– Nu njuter jag av att vara pensionär, men jag njuter också av att följa det som händer företaget. Jag känner mig stolt och nöjd över att ha lagt grunden till Dogman, och jag är så glad att det förblev svenskt. 🐾

Hans anno 1993 i månads-tidningen Lundaliv.

